

Deze Week

15 november 2020

Vergeef ons onze schulden.

Ik heb veel , erg veel in het bijna aflopende jaar nagedacht over de tweede wereld oorlog, in het bijzonder de hongerwinter. Daar ook over geschreven in mijn columns; “Deze week en Non Solus”.

Ik werd herinnerd aan het lot der Joden.
Wij erfdn, de basis van normen en waarden.
Verantwoordelijk zijn voor toevertrouwde gaarden.
Wij erfdn van hen de tien geboden.
Als zeer belangrijke wet, Gij zult niet doden.

Dit jaar begon de minister President
met een voorzichtig gekozen statement.
Te verontschuldigen voor het toezien der natie.
Bij de meer dan vreselijke moordende operatie.
Aldus bij de herdenking van het Joods monument.

Onze koning deed de verontschuldiging
bij de indrukwekkend doden herdenking.
Op de voor ons, 75st heilige 4de mei.
Haalde overgrootmoeder Wilhelmina erbij.
Met de verontschuldiging wilde hij herbezinning.

25 – 26 februari 1941 actie: “Staking, Staking, Staking.
Als eerste actie, tegen Joodse deportering.
3 actievoerders en 15 Geuzen gefusilleerd.
Tijdens de actie 9 doden die zich vergeefs hadden geweerd.
24 zwaar gewonden, lichamelijke en psychische verminking.

8 november dezer dagen genoteerd in één der weken.
wetende dat 366 predikanten geen andere kant uitkeken
bij de deportatie en het vermoorden der Joden.
Met duizenden verzetsmensen trotseerden zij het doden
door de nazies op bevel van alleen enkele pennenstreken.

Naar het voorbeeld van President en onze Koning..
En het gedenken van de kristalnacht is het een ding.
De schuld van de kerk belijden eindelijk te doen.

Waarom, er wringt iets in de kerkelijke bedoening.
Historische kennis , mede basis der ontkerking.
Meegaan met de woorden van de hype van vandaag.
Mijnheer Reuver, voor u een weet voor mij een vraag.
Uw schuld bekennen is en kwam voor velen als een verschrikking.

Luister PKN, Protestantse Kerk in Nederland.
Ondanks waarschuwende stemmen per brieven en krant.
Meende mijnheer Reuver van PKN.
Ik ga door met onze schuld belijdende pen.
Ik vertegenwoordig de protesterende Kerk van Nederland.

Er is een verwoording bij het herdenken ontstaan, als het over de massamoorden over de joden en andere bevolking groepen gaat.
Soms wordt verwezen naar de toekijkende bevolking die niet in openlijk protest het opnam voor de Joden. Hier schuilt een gevaarlijk addertje, dat de grote groep van verzetshelden en de niet bekende onderduikadressen onvoldoende eer aan doet.

Weilhelmina, volgens Churchill de enige man in het overzeese oorlog kabinet.
Waar alle Engeland vaarders bij hun komst ontvangen werden.
Die haar dochtertje Juliana in de koets meenam naar het Haagse Malieveld vol met demonstrerend Troelstra aanhangers. Zij versloeg hiermee de revolutie.
Mede daardoor hebben wij een monarchie behouden met een Koning.
Kijken de President, de Koning en mijnheer Reuver de goede kant op nu de Franse President Macron de oorlog heeft verklaard aan de terroriserende IS ?

Het zou een goede zaak zijn als bij herdenkingen onderwerpen gebruikt worden die in een juiste context passen.
Je keek wel uit om openlijk te protesteren. De kogel of concentratiekamp kon je deel zijn.
Ik plaats het gedicht van Jan Campert, de vader van Remco Campert als sluitstuk voor mijn protest. "De 18".

Het lied der achttien doden

Een cel is maar twee meter lang
en nauw twee meter breed,

wel kleiner nog is het stuk grond
dat ik nu nog niet weet,
maar waar ik naamloos rusten zal,
mijn makkers bovendien,
wij waren achttien in getal,
geen zal den avond zien.

O lieflijkheid van lucht en land,
van Hollands vrije kust –
ééns door den vijand overmand,
vond ik geen uur meer rust;
wat kan een man oprecht en trouw,
nog doen in zulk een tijd?
Hij kust zijn kind, hij kust zijn vrouw
en strijdt den ijdelen strijd.

Ik wist de taak die ik begon
een taak van moeiten zwaar,
maar 't hart dat het niet laten kon
schuwt nimmer het gevaar;
het weet hoe eenmaal in dit land
de vrijheid werd geëerd,
voordat een vloekb're schennershand
het anders heeft begeerd,

voordat die eeden breekt en bralt
het misselijk stuk bestond
en Hollands landen binnenvalt
en brandschat zijnen grond,
voordat die aanspraak maakt op eer
en zulk germaansch gerief,
een land dwong onder zijn beheer
en plunderde als een dief.

De rattenvanger van Berlijn
pijpt nu zijn melodie;
zoo waar als ik straks dood zal zijn,
de liefste niet meer zie
en niet meer breken zal het brood
noch slapen mag met haar –
verwerp al wat hij biedt
of bood die sluwe vogelaar.
Gedenkt, die deze woorden leest,

mijn makkers in den nood
en die hen nastaan 't allermeest
in hunnen ramspoed groot,
zoals ook wij hebben gedacht
aan eigen land en volk,
er komt een dag na elke nacht,
voorbij trekt ied're wolk.

Ik zie hoe 't eerste morgenlicht
door 't hooge venster draalt –
mijn God, maak mij het sterven licht,
en zoo ik heb gefaald
gelijk een elk wel falen kan,
schenk mij dan Uw genâ,
opdat ik heenga als een man
als ik voor de looppen sta.

(Jan Campert)

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel

